

Affattelsesform er, ſom er valgt i det andet Thing. Naar vi antage, at man engang igjennem Finantsloven nægtede det fulde Beløb 38,000 Rd., og nedſatte det til 36,000 Rd., ſaa vilde Loven foreſkrive Juſtitsminiſteren, at han hvert følgende Aar ſkal opføre det fulde Beløb paa Finantsloven, naaget han veed, at det engang er nedſat, og at han ikke vil ſaae det bevilget. Det er det Uheldige, at den foreſkriver Juſtitsminiſteren at opføre, ikke blot en Sum til det nævnte Niemed, men en beſtemt Sum, og ſaa holder det frit, hvorvidt den bliver voteret.

Ploug: Det Sidſte kan jeg dog ikke være ganſke enig i med den ærede Taler. Jeg synes tværtimod, at hvis man virkelig nedſatte Tilſtudet, var det meget heldigt, at Juſtitsminiſteren var pligtig til igjen at opføre det med den ſamme Sum.

Wessely: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil tillade mig med Henſyn til Finantsloven og dens Form. Derſom Miniſteriet kunde bringe det dertil, at alle Poſter i Finantsloven være, hvad man kalder faſte, ſaa at man alſaa forud vidſte, hvormeget Udgifterne vilde udgjøre, da troer jeg, at vi vare komne til en Finantslov af den fuldkomneſte Form; thi det Svævende i Finantsloven er jo begrundet i, at man ikke forud med Nøjagtighed kan beregne Udgiften. Naar alſaa her er Spørgsmaal om at ſaae en Sum faſtſat een Gang for alle, kan jeg med Henſyn til Finantslovens Form ikke Andet end formene, at det er det Rigtige; men naar denne Sum ſtaaer i Finantsloven, ſaa har jo Rigsdagen ogſaa al den Myndighed, den behøver, naar den vil udøve ſin Kontrol med Henſyn til, hvad der er foregaaet, om Politiet har miſbrugt ſin Myndighed eller handlet, ſom det burde; thi ved enhver Poſt i Finantsloven er der givet ethvert Medlem af Rigsdagen Veilighed til at tage til Orde og ytre ſig i den Anledning. Det er paa denne Maade, at Kontrollen med Regjeringen bliver ført. Det er derpaa og ikke paa at nægte et eller to tusinde Rd., at det kommer an; det kommer an paa igjennem Poſitionerne i Finantsloven at drage de Sager frem, ſom

man anſeer det nødvendigt at ſaae Dplyſninger om og udtale ſig om ligeoverfor Regjeringen. Det forekommer mig, at det er den Maade, hvorpaa Kontrollen ſkal føres; men det, at man kommer til at votere Summen hvergang, har, forekommer det mig, Lidet at bethde. Jeg kan derfor ikke ſkjønne, hvorfor man ikke ſkulde følge den almindelige Regel at gjøre ſaa mange Poſter i Finantsloven ſom muligt til faſte Poſter.

Juſtitsminiſteren: Jeg har Intet at ſøie til, hvad der navnlig af den ærede Ordfører blev anført til Støtte for Wndringsforſlaget, hvis Vedtagelse jeg anſeer for at være af ſærdeles ſtor Betydning. Jeg har under Udarbejdelsen af Lovudkaſtet og den hele Behandling af Sagen antaget, at man ſtod paa Grundlag af en Overeenskomſt, at man ikke maatte paa nogen Maade eenſidig træde tilbage fra denne Overeenskomſt, at man ikke maatte foretage Noget, hvorved man kom til at indvirke paa det, der var tilſigtet fra, jeg vil ligeſrem ſige den medkontraherende Side, og man ſige nu, hvad man vil, med Henſyn til den praktiſke Betydning, det kan have, at Beſtemmelsen om Statens Tilſtud bliver optaget paa Finantsloven og ubeladt af Loven ſelv, man ſige, at det i Virkeligheden ikke vil have nogen Indflydelse, ſaa er det dog ſolellart, at Kommunen er gaaet ud fra, at det Tilſtud, den ſkulde have for at overtage den eventuelle Byrde, ſkulde være den tilſikret, og ved at gaae ind paa en anden Vej end den, Wndringsforſlaget viſer ind paa, troer jeg, at man eenſidig forandrer Karakteren af dette Tilſtud.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afſtemning, hvorved:

Forſlag af Udvalgets Fleertal:

§ 17 første Stykke udgaae 2det og 3die Punktum: „Som Tilſtud . . . 40,000 Rd.“ og i Stedet ſettes:

„Som faſt Tilſtud til de øvrige med den criminelle Netspleie forbundne Udgifter, ſamt til Udgifterne ved Politiet og Arrestvæſenet i Kjøbenhavn udreder Statskaſten derhos et Be-